

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun, Dumitru Mardari,

Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2018, în privința inculpatului

Galben Nicolai XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 28.12.2015 – 17.08.2017,
instanța de apel: 12.09.2017 – 19.12.2018,
instanța de recurs: 25.02.2019 – 02.04.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 17 august 2017, Galben Nicolai a fost condamnat în baza art. 264 alin. (2) Cod penal la amendă în mărime de 700 unități convenționale, ce constituie 14.000 lei.

Instanța a dispus ca corpul delict – automobilul „Moskvici”, cu n.î. XXX XXX, la intrarea sentinței în vigoare, de restituit proprietarului.

2. Instanța a constatat că la 05 octombrie 2015, orele 02.00, inculpatul Galben N., ***nedispunând de permis de conducere, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică*** la volanul automobilului „Moskvici 21412”, n.î. XXXXXX, pe un drum adiacent din preajma casei de cultură, amplasată în s. Bursuc, r-nul Florești, neținând cont de situația rutieră, adică că era întuneric și de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, ***fără să se asigure, s-a deplasat cu spatele automobilului*** nominalizat și, din imprudență, l-a tamponat pe Carpovici A., în urma cărui fapt, ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale, care în ansamblu se califică drept medii.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că mai multe persoane au început să-l bată pe el și pe fratele său. Împreună au urcat în automobil și au încuiat ușile. Persoanele au început să le strice portierele, geamurile, cineva a urcat pe acoperiș, sticla sărea în față și geamul din partea lui era stricat. Persoanele voiau să-l scoată din automobil, a pornit motorul încercând

să plece de acolo, a încercat să se deplaseze în urmă și i-au strigat că cineva a căzut jos.

Totodată, potrivit rezultatului alcooltestului „Drager” nr. 549 din 05.10.2015, efectuat la ora 06.59, concentrația de alcool în aerul expirat de către Galben N., constituie 0,49 mg/l.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 189D din 05.11.2015, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale medii și nu se exclude survenirea lor în rezultatul unui accident rutier.

Astfel, inculpatul ***a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 și anume: pct. 10 alin. (2) lit. a) - persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus; pct. 14 lit. (a) - conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate; pct. 41 alin. (2) - conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic pct. 45 alin. (1) lit. a), b), d) - conducătorul trebuie să conducă vehiculul, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite.***

Deci, fiind stabilită interdependența între acțiunile inculpatului de încălcare a Regulamentului circulației rutiere și consecințele survenite, acțiunile acestuia se încadrează în baza art. 264 alin. (2) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

Apelantul a indicat că instanța de fond a omis motivele invocate de apărare, declarațiile inculpatului și ale martorilor or, de fapt, el a fost agresat fizic de către Carpovici A., fiindu-i deteriorat automobilul de persoanele care se aflau la fața locului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2018, apelul a fost admis, ***casată sentința*** și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Instanța a decis: „În baza art. 332 alin. (2), 391 alin. (2) CPP, art. 30 Cod contravențional, a înceta procesul în privința lui Galben Nicolai pe art. 242 alin. (2) Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție pentru atragere la răspundere contravențională.

În latura corpurilor delictive, se mențin dispozițiile sentinței instanței de fond”.

Instanța de apel a reținut că la 05 octombrie 2015, orele 02.00, inculpatul Galben N., aflându-se la volanul automobilului „Moskvici 21412”, n.î. XXXX

XXX, pe un drum adiacent din preajma casei de cultură, amplasat în s. Bursuc, r-nul Florești, neținând cont de situația rutieră, adică că era întuneric și de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, fără să se asigure, s-a deplasat cu spatele automobilului nominalizat și, din imprudență, l-a tamponat pe Carpovici A., în urma cărui fapt, ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale, care în ansamblu se califică drept ușoare.

Instanța a reținut că potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201804X0043 din 18.07.2018, efectuat la cererea apărării în instanța de apel, la Carpovici A. au fost depistate leziuni corporale sub formă de: - plagă contuzională în regiunea supraorbitală pe centru 2x1 cm., - plagă contuzională în regiunea occipitală dreaptă 6x3 cm., - plagă 2x1 cm. (fără precizarea datelor caracteristice) și excoriație 5x4 cm. în regiunea humerală pe stânga, - excoriații în regiunea humerală pe dreapta 6x3 cm., - fractura apofizelor vertebrelor cervicale 5-6. Leziunile corporale (în afară de fractura apofizelor C5-C6) au fost produse prin acțiunea traumatică a unui(-or) corp(-uri) dur-contondent(-e) sau lovindu-se de un asemenea corp(-uri), ca urmare a contactului (prin împingere) cu părțile proeminente ale automobilului și cădere ulterioară pe o suprafață plană (carosabil), se încadrează în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară. Localizarea și caracterul morfologic al leziunilor nu exclude apariția lor în rezultatul căderii posterioare de pe acoperișul automobilului în mișcare. Ce ține de fractura apofizelor vertebrelor cervicale s-a constatat că, la examinarea suplimentară prin CT (16.07.18) a porțiunii cervicale a coloanei vertebrale, la Carpovici A. careva modificări post traumatice, date certe de fractură a apofizelor C5-C6 (vechi sau recente) nu au fost depistate. Acest fapt indică la aceea că, fractură la acest nivel al coloanei vertebrale nu a avut loc.

Prin urmare, concluziile raportului de expertiză combat învinuirea adusă inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, precum și concluzia primei instanțe privind condamnarea acestuia în baza art. 264 alin. (2) Cod penal.

Or, din concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 201804X0043 din 18.07.2018 rezultă că leziunile corporale (în afară de fractura apofizelor C5-C6) au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur-contondent sau lovindu-se de un asemenea corp, ca urmare a contactului (prin împingere) cu părțile proeminente a automobilului și cădere ulterioară pe o suprafață plană (carosabil), se încadrează în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și, în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară. Totodată, careva modificări post traumatice, date certe de fractură a apofizelor C5-C6 (vechi sau recente) nu au fost depistate.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate pe art. 242 alin. (2) Cod contravențional, ca încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei.

Totodată, este neîntemeiată solicitarea acuzării privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține permis de conducere, din motiv că această infracțiune nu a fost incriminată inculpatului,

acesta fiind învinuit de comiterea accidentului rutier, dar nu de altă componentă, iar potrivit art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei se face în limitele învinuirii formulate.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a analizat faptul că obiectul juridic al art. 264 Cod penal, cât și al art. 264¹ Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier și, expunându-se asupra lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (2) Cod penal, le-a cercetat doar prin prisma încălcării de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulație rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale ușoare victimei și a încadrat fapta pe art. 242 alin. (2) Cod contravențional, omițând să se expună asupra faptului conducerii de către inculpat a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică și fără a deține permis de conducere.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea privind siguranța traficului rutier, dreptul de a conduce un autovehicul se confirmă prin permisul de conducere, în care este indicată categoria și/sau subcategoria lui.

Conform pct. 14) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

Art. 18 din Legea privind siguranța traficului rutier prevede că, pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul lui trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

Or, datorită specificului său, infracțiunea prevăzută la art. 264¹ Cod penal nu are nici obiect material și nici victimă.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută la art. 264¹ Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare; 2) mijlocul de săvârșire a infracțiunii.

Deci, fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, se exprimă în acțiunea conducerii în condiții ilicite a mijlocului de transport. În cazul infracțiunii analizate, caracterul ilicit al conducerii rezultă din nerespectarea obligației, pe care o are conducătorul mijlocului de transport de a deține permis de conducere pentru categoria respectivă de mijloc de transport condusă de el, precum și de a evita starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau starea de ebrietate produsă de substanțe narcotice, psihotrope și/sau de alte substanțe cu efecte similare.

Astfel, concluzia instanței de apel privind respingerea ca neîntemeiată a cererii acuzării privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpatului nu pot fi recalificate conform

faptei de comiterea căreia nu a fost învinuită persoana, acesta fiind învinuit de comiterea accidentului rutier, dar nu de altă componentă, iar potrivit art. 325 Cod de procedură penală judecarea cauzei se face în limitele învinuirii formulate, este neclară și eronată.

Or, instanța de apel eronat și selectiv a invocat art. 325 Cod de procedură penală, fără a analiza cauza respingerii cererii acuzării de recalificare a acțiunilor inculpatului de la art. 264 alin. (2) Cod penal la art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Potrivit art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta ne se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul la apărare. Prin urmare, instanța, în urma examinării cauzei, poate recunoaște că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai ușoară decât cea incriminată prin rechizitoriu, poate recunoaște unele circumstanțe atenuante care au fost menționate, poate stabili că există cauze care înlătură caracterul penal al faptei, poate libera de răspundere penală sau de pedeapsă penală.

Acuzarea a solicitat încadrarea acțiunilor inculpatului în baza unei norme mai blânde, care face parte din același capitol al Codului penal, astfel că nu era necesară înaintarea unei noi învinuirii, deoarece nu se agravează situația acestuia.

Totodată, instanța de apel și-a motivat contradictoriu soluția în raport cu dispozitivul hotărârii, invocând în partea descriptivă prevederile art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora, în cazul în care fapta persoanei constituie contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional, iar în partea dispozitivă, la emiterea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, a indicat că, în baza art. 332 alin. (2), art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 30 Cod contravențional, a încetat procesul în privința inculpatului pe art. 242 alin. (2) Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

Conform legislației procesual-penale, instanța de apel, în partea dispozitivă a deciziei, urma, inițial, să se pronunțe asupra încetării procesului penal deoarece fapta constituie o contravenție, cu indicarea de care articol al Codului contravențional este prevăzută și apoi să se expună asupra încetării procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție, în acest sens dispozitivul deciziei fiind expus, inclusiv, neclar.

Prin urmare, instanța de apel nu a clarificat obiectiv circumstanțele cauzei în partea privind calificarea corectă a acțiunilor inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 325 Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Potrivit art. 384 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În corespundere cu art. 391 alin. (2), 332 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal. Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, rejudecând cauza conform regulilor generale, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele în fapt și drept imputate inculpatului prin rechizitoriu, or, conform învinuirii formulate: „la 05 octombrie 2015, orele 02.00, inculpatul Galben N., **nedispunând de permis de conducere, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică** la volanul automobilului „Moskvici 21412”, n.î. XXXXXX, pe un drum adiacent din preajma casei de cultură amplasat în s. Bursuc, r-nul Florești, neținând cont de situația rutieră, adică că era întuneric și de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, **fără să se asigure, s-a deplasat cu spatele automobilului nominalizat și, din imprudență, l-a tamponat pe Carpovici A., în urma cărui fapt, ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale, care în ansamblu se califică drept medii.**

Astfel, inculpatul a încălcat prevederile **Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009 și anume: pct. 10 alin. (2) lit. a) - persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus; pct. 14 lit. (a) - conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate; pct. 41 alin. (2) - conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic pct. 45 alin. (1) lit. a), b), d) - conducătorul trebuie să conducă vehiculul, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, încălcări care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului rutier în cauză și consecințele survenite”.**

Totodată, instanța de apel, recalificând acțiunile inculpatului pe art. 242 alin. (2) Cod contravențional, nu a indicat, deci nici constatat în descriptiv, care norme concrete din Regulamentul circulației rutiere au fost încălcate, nefiind soluționate în genere capetele de acuzare privind conducerea automobilului de către inculpat: „**nedispunând de permis de conducere, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică**”.

b) în dispozitivul deciziei lipsește cu desăvârșire soluția cu privire la procesul penal intentat inculpatului în baza art. 264 alin. (2) Cod penal (*art. 391 alin. (2), 332 alin. (2), 396 pct. 2) Cod de procedură penală*).

Mai mult, dispozitivul este neclar și divergent, deoarece instanța a casat total sentința, dar a și menținut-o parțial;

c) concluzia instanței că: „**este neîntemeiată solicitarea acuzării privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține permis de conducere, din motiv că această infracțiune nu a fost incriminată inculpatului, acesta fiind învinuit de comiterea accidentului rutier, dar nu de altă componență**”, nu a fost coroborată cu prevederile art. 325, 391 alin. (2), 332 alin. (2) Cod de procedură penală, că modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare, că în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform

prevederilor Codului contravențional, cât și cu sancțiunile prescrise în normele de drept penal și contravențional privind răspunderea pentru faptele imputate inculpatului, de conducerea automobilului: „*nedispunând de permis de conducere, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, fără să se asigure, s-a deplasat cu spatele automobilului*”.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 decembrie 2018, în privința inculpatului Galben Nicolai XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 26 aprilie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Dumitru Mardari

Maria Ghervas